

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

27. januar 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – strukturfonde – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – forordning (EU) nr. 1303/2013 – program for medfinansiering – statsstøtte – forordning (EU) nr. 651/2014 – anvendelsesområde – grænser – begreberne »selskabets tegnede kapital« og »kriseramte virksomhed« – udelukkelse af kriseramte virksomheder fra støtte fra EFRU – bestemmelser om, hvorledes en forhøjelse af selskabets tegnede kapital får virkning – tidspunktet for fremlæggelsen af beviser for denne forhøjelse – princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet«

I sag C-347/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager, Letland) ved afgørelse af 15. juli 2020, indgået til Domstolen den 28. juli 2020, i sagen

SIA »Zinātnes parks«

mod

Finanšu ministrija,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan (refererende dommer), formanden for Fjerde Afdeling, C. Lycourgos, og dommerne I. Jarukaitis, M. Ilešič og A. Kumin,

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: fuldmægtig C. Di Bella,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. juli 2021,

efter at der er afgivet indlæg af:

– SIA »Zinātnes parks« ved advokāte I. Duka,

* Processprog: lettisk.

- den lettiske regering først ved K. Pommere og V. Soņeca, derefter ved K. Pommere og J. Davidoviča, som befuldmægtigede,
  - Irland ved M. Browne, J. Quaney, M. Lane og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af D. Fennelly, BL,
  - Europa-Kommissionen ved A. Bouchagiar, J. Hradil og L. Ozola, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 9. september 2021, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 125, stk. 3, litra a), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320), og af artikel 2, nr. 18), litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til [artikel 107 TEUF og 108 TEUF] (EUT 2014, L 187, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem SIA »Zinātnes parks« og Finanšu ministrija (finansministerium, Letland) vedrørende en afgørelse af 4. november 2019 fra sidstnævnte om afslag på førstnævntes forslag til projekt inden for rammerne af et program for medfinansiering fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) (herefter »afgørelsen om afslag«).

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning (EU) nr. 1301/2013

- 3 Følgende fremgår af første betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (EUT 2013, L 347, s. 289):

»Ifølge artikel 176 [TEUF] skal [EFRU] bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen [...]«

4 Denne forordnings artikel 3 med overskriften »Anvendelsesområde« bestemmer i stk. 3:

»EFRU yder ikke støtte til:

[...]

d) virksomheder i vanskeligheder, jf. definitionen i Unionens statsstøtteregler

[...]«

Forordning nr.1303/2013

5 Forordning nr. 1303/2013 fastsætter de fælles og generelle bestemmelser for EFRU, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som overordnet kaldes de europæiske strukturfonde og investeringsfonde (herefter »ESI-fondene«).

6 I overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 4, stk. 7, gennemføres den del af EU-budgettet, der er afsat til ESI-fondene, principielt, inden for rammerne af delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

7 Den nævnte forordnings artikel 26, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

»1. ESI-fondene gennemføres gennem programmer i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Hvert program dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne eller en af medlemsstaterne udpeget myndighed i samarbejde med partnerne, jf. artikel 5. Medlemsstaterne udarbejder programmerne på grundlag af procedurer, som er gennemsikkelige for offentligheden, og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.«

8 Samme forordnings artikel 123 pålægger hver medlemsstat en forpligtelse til for hvert operationelt program at udpege en forvaltningsmyndighed, en attesteringsmyndighed og en revisionsmyndighed.

9 Artikel 125 i forordning nr. 1303/2013 definerer forvaltningsmyndighedens funktioner. I henhold til denne artikels stk. 1 har denne myndighed ansvaret for forvaltning af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

10 Hvad angår udvælgelsen af operationer bestemmer denne forordnings artikel 125, stk. 3, at den nævnte myndighed skal:

- »a) udarbejde og, når de er godkendt, anvende relevante udvælgelsesprocedurer og -kriterier, som
  - i) sikrer operationernes bidrag til at nå de specifikke mål for og resultater af den relevante prioritet
  - ii) er ikke-diskriminerende og gennemsigtige
  - iii) tager hensyn til de generelle principper i artikel 7 og 8

[...]

d) sikre sig, at støttemodtageren har administrativ, finansiel og operationel kapacitet til at opfylde de betingelser, der er omhandlet i litra c), før operationen godkendes

[...]«

Forordning nr. 651/2014

11 14. betragtning til forordning 651/2014 har følgende ordlyd:

»Støtte til kriseramte virksomheder bør ikke være omfattet af denne forordning, idet en sådan støtte bør vurderes i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder af 1. oktober 2004 [(EUT 2004, C 244, s. 2)], hvis anvendelsesperiode blev forlænget ved Kommissionens meddelelse om forlængelse af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder af 1. oktober 2004 [(EUT 2012, C 296, s. 3)], eller efterfølgende rammebestemmelser for at undgå, at disse bestemmelser omgås, med undtagelse af støtteordninger til at råde bod på skader, der er forårsaget af visse naturkatastrofer. Af hensyn til retssikkerheden bør der opstilles klare kriterier, som ikke forudsætter en vurdering af alle enkelthederne ved en virksomheds situation for at afgøre, om den i relation til denne forordning skal anses for at være kriseramt.«

12 Forordningens artikel 1 med overskriften »Anvendelsesområde« bestemmer i stk. 4:

»Denne forordning finder ikke anvendelse på:

[...]

c) støtte til kriseramte virksomheder, med undtagelse af støtteordninger, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af visse naturkatastrofer.«

13 Forordningens artikel 2 med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

18. »kriseramt virksomhed«: virksomhed, for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

a) [F]or selskaber med begrænset ansvar [...], når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU [af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT 2013, L 182, s. 19)], og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie.

[...]

- c) [N]år virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

[...]«

Direktiv (EU) 2017/1132

- 14 Følgende fremgår af syvende og ottende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT 2017, L 169, s. 46):

»(7) Samordningen af medlemsstaternes bestemmelser om offentlighed, om gyldigheden af forpligtelserne for aktieselskaber og selskaber med begrænset ansvar og om selskabernes ugyldighed er af særlig betydning, navnlig for at beskytte tredjemand.

(8) Offentlighed bør gøre det muligt for tredjemand at gøre sig bekendt med de væsentlige dokumenter vedrørende et selskab samt at få visse oplysninger om dette, navnlig om identitet for de personer, som har ret til at forpligte selskabet.«

- 15 Direktivets artikel 4 med overskriften »De obligatoriske oplysninger, som skal fremgå af vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten eller særskilte dokumenter«, bestemmer:

»I det mindste følgende oplysninger skal fremgå enten af vedtægterne, af stiftelsesoverenskomsten eller af et særskilt dokument, som offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 16:

[...]

b) den pålydende værdi af de tegnede aktier, og mindst en gang om året antallet af disse aktier

[...]

g) størrelsen af den del af den tegnede kapital, der er indbetalt på tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at påbegynde dets virksomhed.«

- 16 Samme direktivs artikel 14 med overskriften »Dokumenter og oplysninger, som selskaber skal offentliggøre«, bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at den obligatoriske offentlighed vedrørende selskaber i det mindste omfatter følgende dokumenter og oplysninger:

a) stiftelsesoverenskomsten samt vedtægterne, såfremt disse foreligger som et særskilt dokument

b) ændringer vedrørende de i litra a) omhandlede dokumenter, herunder også forlængelse af selskabets virksomhedsperiode

[...]

e) i det mindste årligt størrelsen af den tegnede kapital, dersom stiftelsesoverenskomsten eller vedtægterne nævner en selskabskapital, medmindre forhøjelse af den tegnede kapital kræver vedtægtsændring

[...]«

17 Artikel 16 i direktiv 2017/1132 med overskriften »Offentliggørelse i registret« bestemmer i stk. 3 og 5-7:

»3. Alle dokumenter og oplysninger, der i henhold til artikel 14 skal gøres offentligt tilgængelige, skal henlægges i aktmappen eller indføres i registret; grundlaget for indførelsen i registret skal altid fremgå af aktmappen.

[...]

5. De i stk. 3 omhandlede dokumenter og oplysninger skal bekendtgøres i den dertil af medlemsstaten bestemte nationale offentlige tidende enten i form af en fuldstændig gengivelse eller gengivelse i uddrag eller i form af en henvisning til, at dokumentet er henlagt i aktmappen eller er indført i registret. Den nationale offentlige tidende, som medlemsstaterne har bestemt dertil, kan være elektronisk.

[...]

6. Dokumenter og oplysninger kan af selskabet først påberåbes over for tredjemand efter den i stk. 5 nævnte offentliggørelse, medmindre selskabet godtgør, at tredjemand kendte dokumentet eller oplysningen.

Disse dokumenter eller oplysninger kan imidlertid ikke gøres gældende over for tredjemand for så vidt angår handlinger, der er foretaget inden den sekstende dag efter dagen for offentliggørelsen, dersom tredjemand godtgør, at han ikke kunne have haft kendskab hertil.

7. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at hindre uoverensstemmelse mellem indholdet af bekendtgørelsen i henhold til stk. 5 og indholdet af registret eller aktmappen.

I tilfælde af uoverensstemmelse kan den tekst, der er offentliggjort i henhold til stk. 5, imidlertid ikke påberåbes over for tredjemand. Denne kan dog påberåbe sig den offentliggjorte tekst, medmindre selskabet godtgør, at tredjemand havde kendskab til det i aktmappen henlagte eller i registret indførte dokument.

I øvrigt kan tredjemand altid påberåbe sig dokumenter eller oplysninger, for hvilke offentliggørelsesformaliteterne endnu ikke er gennemført, medmindre dokumenterne eller oplysningerne på grund af manglende offentliggørelse endnu er uden virkning.«

18 I henhold til bilag II til dette direktiv omfatter de omhandlede selskabsformer for Letland navnlig sabiedriba ar ierobežotu atbildību (selskab med begrænset ansvar), som er sagsøgeren i hovedsagens juridiske form.

Lettisk ret

Loven om forvaltning af midler

- 19 Gennemførelsen af støtte fra EU-fonde er i Letland reguleret ved Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda 2014.-2020. gada plānošanas perioda vadības likums (lov om forvaltning af strukturfondene og Den Europæiske Unions Samhørighedsfond for programperioden 2014-2020) (herefter »loven om forvaltning af fondene«). Denne lovs artikel 21 med overskriften »Udvælgelse af forslag til projekter« fastsætter følgende:

»1. Udvælgelsen af forslag til projekter er:

- 1) offentlig, når konkurrencen om godkendelse af forslag til projekter og ydelse af støtte fra en EU-fond foregår på lige vilkår mellem tilbudsgiverne [...]

[...]

2. Forbindelsesmyndigheden udvælger forslagene til projekter i overensstemmelse med udvælgelsesmetoderne og udbudsbetingelserne. Udbudsbetingelserne udarbejdes af forbindelsesmyndigheden og godkendes af denne myndighed efter aftale med den ansvarlige myndighed og forvaltningsmyndigheden.

[...]

5. Tilbudsgiverne udarbejder og indgiver deres forslag til projekter i overensstemmelse med udbudsbetingelserne.

[...]«

- 20 Artikel 25 i lov om forvaltning af midler med overskriften »Ubetinget vurdering, betinget vurdering eller afslag på forslag til projekter i forbindelse med offentlige udvælgelser af projektforslag« fastsætter følgende i stk. 3 og 4:

»3. Der træffes afgørelse om afslag på et forslag til projekt, hvis mindst én af følgende omstændigheder gør sig gældende:

[...]

- 2) Projektforslaget opfylder ikke vurderingskriterierne, og berigtigelsen af uregelmæssighederne i denne artikels stk. 4 har betydning for forslagens materielle indhold.

[...]

4. Der træffes en betinget afgørelse om at godkende forslaget til projekt, hvis tilbudsgiveren skal udføre visse handlinger, som er nærmere specificeret af forbindelsesmyndigheden, for at forslaget fuldt ud opfylder bedømmelseskriterierne, og projektet kan gennemføres på passende måde. Fastlæggelsen af disse betingelser og kontrollen hermed skal gennemføres i overensstemmelse med udbudsbetingelserne. Hvis én af betingelserne i denne afgørelse ikke er opfyldt eller ikke er opfyldt inden for den i afgørelsen fastsatte frist, lægges det til grund, at der er givet afslag på projektforslaget.«

- 21 Samme lovs artikel 30 med overskriften »Præciseringer vedrørende forslag til projekter« bestemmer som følger:

»Forslag til projekter kan ikke gøres til genstand for yderligere præciseringer i tidsrummet mellem indgivelsen og afgørelsen vedrørende en ubetinget vurdering, betinget vurdering eller afslag.«

Gennemførelsesdekretet

- 22 Den i hovedsagen omhandlede støtteforanstaltning er reguleret af Ministru kabineta noteikumi Nr. 612 »Darbības programmas »Izaugsme un nodarbinātība« 3.1.1. specifiskā atbalsta mērķa »Sekmēt MVK izveidi un attīstību, īpaši apstrādes rūpniecībā un RIS3 prioritārajās nozarēs« 3.1.1.5. pasākuma »Atbalsts ieguldījumiem ražošanas telpu un infrastruktūras izveidei vai rekonstrukcijai« otrās projektu iesniegumu atlases kārtas īstenošanas noteikumi« (ministerrådets dekret nr. 612 om regler for gennemførelse af anden projektudvælgelsesfase vedrørende det operationelle program »Vækst og Beskæftigelse«, specifikt mål 3.1.1 (»Bidrage til oprettelse og udvikling af SMV'er, navnlig inden for fremstillingsindustrien og prioriterede sektorer for regionale strategier for innovation med henblik på intelligent specialisering (RIS3)«), foranstaltning 3.1.1.5 (»Støtte til fremme af oprettelse eller genopbygning af produktionssteder og infrastruktur«) af 25. september 2018 (*Latvijas Vēstnesis*, 2018, n° 101, herefter »gennemførelsesdekretet«). Dette dekrets artikel 7 har følgende ordlyd:

»Gennemførelsen af anden fase af udvælgelsen af projekter sker ved offentlig indkaldelse.«

- 23 Det nævnte gennemførelsesdekrets artikel 15 har følgende ordlyd:

»Der kan ikke ske finansiering, når:

[...]

15.3. Tilbudsgiveren er en kriseramtvirksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014

[...]«

Bekendtgørelse om udvælgelse af forslag til projekter

- 24 De praktiske aspekter ved udvælgelsen af forslag til projekter er reguleret i bekendtgørelsen om udvælgelse af projektforslag, der er udarbejdet af Centrālā Finanšu un īgumu aģentūra (det centrale agentur for finansiering og kontrakter) (herefter »det kompetente nationale agentur«) samt i bilagene hertil

25 Afsnit II, punkt 6, i bilag 5 til denne bekendtgørelse med overskriften »Metoder til anvendelse af kriterierne for vurdering af projektforslagene« bestemmer følgende:

»Der foretages en »simpel positiv« vurdering, hvis tilbudsgiveren ikke er en kriseramtvirksomhed. Identifikationen af en kriseramtvirksomhed på tidspunktet for beslutningen om støttetildeling skal baseres på oplysninger, der kan verificeres og er pålidelige, om tilbudsgiveren og de virksomheder, der er tilknyttet denne:

- a) Oplysningerne i den seneste endelige årsrapport, der er stillet til rådighed for offentligheden, kontrolleres.
- b) Hvis der fremlægges en foreløbig aktivitetsrapport, der er godkendt af en autoriseret revisor, vil oplysningerne i rapporten blive anvendt med henblik på at fastslå, om der er tale om en kriseramtvirksomhed.
- c) Hvis tilbudsgiveren henviser til offentligt tilgængelige oplysninger (der kan verificeres), og de omhandler en forhøjelse af den vedtægtsmæssige kapital efter den seneste endelige årsrapport, tages der hensyn til disse oplysninger sammen med en foreløbig aktivitetsrapport, der er godkendt af en autoriseret revisor. [...]

[...]

Vurderingen er »positivt betinget«, når de fremlagte oplysninger er ufuldstændige eller ikke er tilstrækkeligt specifikke. Tilbudsgiveren opfordres i så fald til at præcisere de fremlagte oplysninger. Præciserende oplysninger kan dog kun vedrøre tekniske, matematiske og redaktionelle aspekter [...]

Handelsloven

26 Artikel 12 i Komerclikums (handelsloven) med overskriften »Offentliggørelse i registret« bestemmer følgende:

»1. Indførelser i handelsregistret har virkning over for tredjemand, så snart de er offentliggjort. [...]

2. Når de oplysninger, der skal indføres i handelsregistret, ikke er indført eller er indført i handelsregistret, men ikke offentliggjort, kan disse oplysninger ikke gøres gældende over for tredjemand af den person, til fordel for hvem de skulle have været indført, medmindre tredjemand allerede havde kendskab til disse oplysninger.

[...]«

27 Handelslovens artikel 196 med overskriften »Aftaler om ændring af vedtægtsmæssig kapital« fastsætter følgende:

»1. Forhøjelse eller nedsættelse af den vedtægtsmæssige kapital kan kun foretages ved en beslutning truffet af generalforsamlingen om de nærmere vilkår for denne forhøjelse eller nedsættelse.

[...]

3. Såfremt der sker en ændring af den vedtægtsmæssige kapital, skal den tilsvarende ændring af vedtægterne foretages samtidig.«

28 Stk. 3 i denne lovs artikel 202 med overskriften »Anmodninger til handelsregistret om forhøjelse af den vedtægtsmæssige kapital« har følgende ordlyd:

»Forhøjelsen af den vedtægtsmæssige kapital anses for at have fundet sted på datoen for indførelsen af den nye egenkapital i handelsregistret.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

29 I forbindelse med et offentligt udbud om udvælgelse af projekter med henblik på tildeling af en finansiering inden for rammerne af EFRU's program for medfinansiering »Vækst og Beskæftigelse« forelagde Zinātnes parks, et lettisk selskab med begrænset ansvar, et forslag til projekt for det kompetente nationale agentur den 30. april 2019, som var den seneste dato for indgivelse af forslag til projekter. Sammen med projektforslaget fremlagde sagsøgeren en beslutning truffet af selskabets generalforsamling den 29. april 2019, hvori det blev besluttet at ændre vedtægterne og forhøje selskabets vedtægtsmæssige kapital ved en given selskabsdeltagers betaling inden for en bestemt frist for nye selskabsdele med kurspræmie.

30 I løbet af den periode, hvor projektet blev vurderet, oplyste sagsøgeren det nationale kompetente agentur om, at forhøjelsen af den vedtægtsmæssige kapital var blevet indført i handelsregistret den 24. juli 2019, mens sagsøgeren senere supplerende fremlagde en foreløbig aktivitetsrapport, der var godkendt af en autoriseret revisor.

31 Ved afgørelsen om afslag afviste finansministeriet Zinātnes parks projektforslag med den begrundelse, at dette selskab på tidspunktet for indgivelsen af sit forslag skulle anses for en »kriseramt virksomhed« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014.

32 Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager, Letland), som er den forelæggende ret, og for hvilken retsinstans der er anlagt et annulationssøgsmål til prøvelse af denne afgørelse, har anført, at parterne er enige om, at hvis der skulle tages hensyn til oplysningerne i Zinātnes parks sidste økonomiske rapport for 2018, ville dette selskab skulle anses for en »kriseramt virksomhed« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 18), litra a). Det er ligeledes ubestridt, at selskabet efter forhøjelsen af selskabskapitalen og registreringen af de respektive ændringer i handelsregisteret ikke længere opfyldte kriteriet i artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 for at blive kvalificeret som en »kriseramt virksomhed«. Derimod er der uenighed mellem parterne med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang det kompetente nationale agentur burde have taget hensyn til den nævnte forhøjelse af selskabskapitalen i handelsregisteret og det bevis, som Zinātnes parks havde fremlagt under proceduren for vurdering af projektforslagene.

33 I denne sammenhæng er den forelæggende ret for det første i tvivl om, hvorvidt finansministeriet med vedtagelsen af afgørelsen om afslag med rette har fortolket begrebet »selskabets tegnede kapital« i artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 i lyset af begrebet »vedtægtsmæssig kapital« i den nationale lettiske lovgivning som den eneste selskabskapital, der er genstand for en offentliggørelse, i henhold til de procedurer, der er fastsat i den nationale lovgivning.

- 34 I den lettiske retsorden anses den vedtægtsmæssige kapital i henhold til handelslovens artikel 202, stk. 3, for at være forhøjet på dagen for registreringen af den nye selskabskapital i handelsregistret, og det er først fra denne dato, at en sådan forhøjelse kan gøres gældende over for tredjemand. Den forelæggende ret har imidlertid for det første anført, at artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes lovgivning til at definere begrebet »selskabskapital«. For det andet underlægger direktiv 2017/1132, navnlig dets artikel 14 og 16, ikke gyldigheden af beslutninger om forhøjelse af selskabskapitalen en forudgående betingelse og overlader heller ikke udtrykkeligt medlemsstaterne kompetencen til at regulere dette spørgsmål.
- 35 Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om de krav, der er fastsat i forbindelse med udvælgelsesproceduren vedrørende de dokumenter, der skal fremlægges, og navnlig den dato, hvor disse skal fremlægges, er relevante for vurderingen af ansøgerens økonomiske situation, og om et eventuelt utilstrækkeligt forslag i form af bevis for tilbudsgiverens økonomiske situation i givet fald kan korrigeres under udvælgelsesproceduren. Den forelæggende ret har således bl.a. anført, at udvælgelsesprocedurerne og -kriterierne i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, litra a), nr. ii), i forordning nr. 1303/2013 skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende.
- 36 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at disse principper umiddelbart ligger til grund for det princip, der er fastsat i artikel 30 i lov om forvaltning af midler, og som er udviklet i bekendtgørelsen om udvælgelse af projekter, hvorefter projektforslagene ikke kan gøres til genstand for en præcisering eller suppleres efter indgivelsen. Det kompetente nationale agentur skal derfor overholde de kriterier, som det selv har fastsat, således at det var forpligtet til fra udvælgelsen af projekter at udelukke tilbudsgivere, som ikke havde vedlagt et dokument eller fremsendt en oplysning, hvis fremlæggelse var påkrævet i henhold til de bestemmelser, der regulerer denne udvælgelse. Den forelæggende ret har dog anført, at selv om Domstolen allerede i forbindelse med offentlige kontrakter har fastslået, at der ligeledes forelå en forpligtelse til at overholde tilsvarende principper ved udvælgelsen af tilbud, fremgår en sådan betragtning ikke udtrykkeligt af Domstolens praksis på statsstøtteområdet.
- 37 På denne baggrund har Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal begrebet »selskabets tegnede kapital« i artikel 2, nr. 18), litra a), i [forordning nr. 651/2014], sammenholdt med andre EU-retlige bestemmelser om virksomheders aktiviteter, fortolkes således, at der ved fastlæggelsen af selskabets tegnede kapital alene skal lægges vægt på oplysninger, som er blevet offentliggjort efter de fremgangsmåder, der er fastsat i den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater, når henses til, at sådanne oplysninger derfor kun kan anses for at have virkning fra dette tidspunkt?
  - 2) Skal der ved vurderingen af begrebet »kriseramts virksomhed« i artikel 2, nr. 18), i [forordning nr. 651/2014] lægges vægt på de betingelser, der er fastsat i forbindelse med proceduren for udvælgelse af projekter til europæiske fonde, om, hvilke dokumenter der skal fremlægges for at godtgøre den pågældende virksomheds økonomiske situation?
  - 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en national lovgivning på området for projektudvælgelse, som fastsætter, at [forslag til] projekter ikke kan gøres til genstand for præciseringer, efter at de er indgivet, forenelig med principperne om gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling i artikel 125, stk. 3, litra a), nr. ii), i [forordning nr. 1303/2013]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 38 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 skal fortolkes således, at udtrykket »selskabets tegnede kapital« med henblik på at afgøre, om et selskab er »kriseramt« i denne bestemmelses forstand, skal forstås således, at det alene henviser til indskud, der er offentliggjort efter de fremgangsmåder, der er fastsat i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor selskabet er stiftet.
- 39 Indledningsvis bemærkes, at artikel 3 i forordning nr. 1301/2013 udelukker kriseramte virksomheder, således som de er defineret i EU-reglerne om statsstøtte, fra enhver form for støtte fra EFRU.
- 40 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen var begrebet »kriseramt virksomhed« defineret i EU-reglerne om statsstøtte i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014. I stedet for at anvende en enkelt definition af begrebet »kriseramt virksomhed« opstiller denne bestemmelse flere alternative kriterier, herunder i litra a) kriteriet om, at et selskab med begrænset ansvar skal stå over for akkumulerede tab, der overstiger halvdelen af selskabets tegnede kapital.
- 41 Hvad angår begrebet »selskabets tegnede kapital«, der er anvendt i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, præciserer denne bestemmelse blot, at dette begreb i givet fald omfatter kurspræmier. Derimod indeholder hverken den nævnte bestemmelse eller nogen anden bestemmelse i denne forordning nogen definition heraf eller præciserer, på hvilket tidspunkt en forhøjelse af kapitalen skal anses for at have virkning.
- 42 Ifølge fast retspraksis følger det såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at en bestemmelse i EU-retten, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele EU. Endvidere skal fastlæggelsen af betydningen og rækkevidden af udtryk, som ikke er defineret i EU-retten, ske efter deres sædvanlige betydning i almindelig sprogbrug, idet der skal tages hensyn til den kontekst, hvori de anvendes, og de mål, der forfølges med den lovgivning, som de udgør en del af (jf. i denne retning navnlig dom af 17.12.2020, BAKATI PLUS, C-656/19, EU:C:2020:1045, præmis 38 og 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Det skal i denne forbindelse fastslås, at i forbindelse med selskaber med begrænset ansvar henviser udtrykket »selskabskapital« i sin normale betydning til værdien af de indskud, som selskabsdeltagerne eller aktionærene i et selskab har stillet eller har forpligtet sig til at stille til rådighed for selskabet mod udstedelse af selskabsandele eller aktier til dem. Ordet »tegnet« anvendes almindeligvis til at betegne det beløb, som nuværende eller fremtidige selskabsdeltagere eller aktionærer uigenkaldeligt har forpligtet sig til at indskyde i selskabet, uanset om de tilsvarende indskud allerede er blevet frigivet eller ej. Det er kun, når dette udtryk for sin del følges af adjektivet »frigivet«, at udtrykket »selskabets tegnede kapital« undtagelsesvis anvendes med henblik på kun at henvise til den selskabskapital, der faktisk er blevet indbetalt af de nævnte selskabsdeltagere eller aktionærer.

- 44 Det følger heraf, at for så vidt som artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 anvender udtrykket »selskabets tegnede kapital« uden yderligere specifikation, skal dette forstås således, at det henviser til samtlige de indskud, som nuværende eller fremtidige aktionærer allerede har foretaget eller uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage.
- 45 Denne konklusion bekræftes af de formål, der forfølges med forordning nr. 651/2014 læst i dens sammenhæng.
- 46 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de alternative kriterier for definitionen af begrebet »kriseramte virksomheder«, der er fastsat i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, har til formål at præcisere rækkevidden af denne forordnings artikel 1, stk. 4, hvorefter nævnte forordning ikke finder anvendelse på støtte til kriseramte virksomheder, bortset fra støtteordninger, der har til formål at afhjælpe skader forårsaget af visse naturkatastrofer.
- 47 Ifølge 14. betragtning til denne forordning er formålet med artikel 1, stk. 4, og dermed begrebet »kriseramte virksomheder« at sikre, at den støtte, der ydes til de pågældende virksomheder, vurderes i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder for at undgå, at disse omgås.
- 48 I denne forbindelse præciseres det i punkt 20 og 23 i Kommissionens meddelelse om rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT 2014, C 249, s. 1), hvortil der udtrykkeligt henvises i 14. betragtning til forordning nr. 651/2014, at »en virksomhed [anses] for at være kriseramte, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt. [...] Da det er selve virksomhedens overlevelse, der står på spil, kan en kriseramte virksomhed ikke betragtes som et velegnet instrument til at fremme andre politiske mål, før der er skabt sikkerhed for dens rentabilitet«.
- 49 Henset til angivelserne i denne meddelelse fra Kommissionen skal det formål, der er anført i 14. betragtning til forordning nr. 651/2014 og det dertil knyttede kriterium i artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014, fortolkes således, at det tilsigter at vurdere det pågældende selskabs evne til at opretholde sin virksomhed på kort eller mellemlang sigt.
- 50 Undersøgelsen af dette kriterium forudsætter derfor, at der tages hensyn til samtlige de indskud, som selskabsdeltagerne eller aktionærene uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage. Selv når de endnu ikke er frigivet, udgør disse indskud på samme måde som de frigjorte indskud en relevant oplysning om det pågældende selskabs evne til at opretholde sin virksomhed på et sådant niveau.
- 51 Begrebet »selskabets tegnede kapital« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 skal derfor fortolkes som et selvstændigt begreb, der henviser til alle de indskud, som selskabets nuværende eller fremtidige aktionærer har foretaget eller uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage.
- 52 I det foreliggende tilfælde fremgår det af oplysningerne i de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, og som er gengivet i nærværende doms præmis 29, at Zinätnes parks generalforsamling forud for indgivelsen af sit projekt for det kompetente nationale agentur med henblik på finansiering inden for rammerne af et program for medfinansiering fra EFRU gav sit samtykke til forhøjelsen af sin vedtægtsmæssige kapital, som skete ved en given selskabsdeltagers betaling, inden for en bestemt frist, for nye selskabsandele med kurspræmie. Henset til den

selvstændige og ensartede fortolkning af begrebet »selskabets tegnede kapital«, der er anført i den foregående præmis i nærværende dom, tilkommer det den forelæggende ret at vurdere, om disse faktiske omstændigheder, der er fastlagt på tidspunktet for indgivelsen af dette projekt, godtgør, at der foreligger en uigenkaldelig forpligtelse fra denne selskabsdeltagers side til at gennemføre den nævnte kapitalforhøjelse på grundlag af de kriterier, der er fastsat med henblik herpå i den nationale lovgivning, i henhold til hvilken det pågældende selskab er stiftet.

- 53 I denne henseende skal det nemlig fremhæves, at EU-retten ganske vist i kapitel III og IV i afsnit I direktiv 2017/1132 foretager en samordning af de nationale bestemmelser om offentliggørelse på området for kapitalforhøjelser for så vidt angår selskaber, der er omfattet af disse kapitlers anvendelsesområde. Det fremgår imidlertid af syvende og ottende betragtning til direktivet samt af direktivets artikel 1, første led, at denne samordning bl.a. har til formål at gøre det muligt for tredjemand at gøre sig bekendt med de væsentlige dokumenter vedrørende et selskab. Det fremgår derimod hverken af betragtningerne til direktivet eller af nogen af direktivets bestemmelser, at disse regler om offentliggørelse udgør betingelser, der skal overholdes, for at forpligtelsen til at foretage et indskud kan anses for uigenkaldelig.
- 54 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 2, nr. 18), litra a), i forordning nr. 651/2014 skal fortolkes således, at udtrykket »selskabets tegnede kapital« med henblik på at afgøre, om et selskab er »kriseramte« i denne bestemmelses forstand, skal forstås således, at det henviser til samtlige indskud, som et selskabs nuværende eller fremtidige aktionærer har foretaget eller uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage.

Det andet spørgsmål

- 55 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013 skal fortolkes således, at den kompetente forvaltningsmyndighed med henblik på at afgøre, om en tilbudsgiver skal anses for ikke at være »kriseramte« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, kun skal tage hensyn til de fremlagte beviser, der er i overensstemmelse med de krav, der blev fastsat i forbindelse med udarbejdelsen af proceduren for udvælgelse af projekterne.
- 56 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013 begrænser sig til at præcisere, at EFRU ikke støtter kriseramte virksomheder, således som de er defineret i EU-reglerne om statsstøtte. Det må derfor fastslås, at denne bestemmelse ikke indeholder nogen angivelse af arten af de beviser, der kan tages i betragtning med henblik på at fastslå, at en virksomhed ikke er kriseramte.
- 57 Når dette er sagt, fremgår det af ordlyden af artikel 125, stk. 3, i forordning nr. 1303/2013, som definerer den rolle, som de forvaltningsmyndigheder, der skal administrere operationelle programmer, har, at disse skal udarbejde og efter godkendelse anvende passende udvælgelsesprocedurer og -kriterier og bl.a. sikre sig, at støttemodtagerne har finansiell evne til at opfylde støttebetingelserne, og dermed, for så vidt angår EFRU-støtte, at de nævnte støttemodtagere ikke er »kriseramte« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014.
- 58 For at opfylde denne forpligtelse skal forvaltningsmyndighederne nødvendigvis basere sig på tilstrækkeligt pålidelige oplysninger for at fjerne enhver rimelig tvivl om de pågældende selskabers økonomiske situation.

- 59 Fastlæggelsen af den præcise karakter af de beviser, der kan tages i betragtning, henhører, henset til, at EU-lovgivningen ikke indeholder nogen angivelse i denne henseende, under medlemsstaternes procesautonomi, idet de kompetente nationale myndigheder i denne henseende råder over et skøn ved udarbejdelsen af proceduren for udvælgelse af projekter.
- 60 I overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet må disse beviskrav imidlertid hverken være højere end dem, der regulerer tilsvarende situationer, der er underlagt national ret, for så vidt som sådanne krav, hvis de blev anvendt, ville gøre det muligt at opretholde den effektive virkning af artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013, eller i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten, og navnlig retten for enhver projektejer til effektivt at kunne forelægge projektet for at opnå støtte fra EFRU (jf. analogt dom af 21.1.2016, Eturas m.fl. C-74/14, EU:C:2016:42, præmis 32, og af 3.6.2021, Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Rural, Agrario y Alimentario, C-726/19, EU:C:2021:439, præmis 47).
- 61 For så vidt som den i hovedsagen omhandlede procedure vedrører tildelingen af finansiering fra Unionens budget inden for rammerne af EFRU's programmer, og den derfor udgør en foranstaltning til gennemførelse af EU-retten, skal den ligeledes være i overensstemmelse med EU-rettens almindelige principper, herunder bl.a. ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er af grundlæggende betydning, når der er tale om en procedure, der bringer de økonomiske aktører i konkurrence med hinanden (jf. i denne retning dom af 26.4.2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, præmis 50 og 59).
- 62 Overholdelsen af ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet indebærer bl.a., at de samme beviskrav finder anvendelse på alle tilbudsgivere, som deltager i et program, og at disse krav skal gøres offentlige (jf. analogt dom af 2.6.2016, Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, præmis 37, og af 11.5.2017, Archus og Gama, C-131/16, EU:C:2017:358, præmis 26). Hvad angår proportionalitetsprincippet kræver dette, at disse krav ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at efterprøve de materielle betingelser fastsat i EU-retten (jf. i denne retning dom af 3.6.2021, Rad Service m.fl., C-210/20, EU:C:2021:445, præmis 34).
- 63 Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om alle disse betingelser er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Domstolen kan imidlertid med henblik på at vejlede den forelæggende ret ved denne bedømmelse forsyne den med alle de EU-retlige fortolkningslementer, der kan være nyttige for den (jf. bl.a. dom af 16.7.2015, CHEZ Razpredelenie Bulgaria, C-83/14, EU:C:2015:480, præmis 62, og af 6.10.2021 (Grænsepassage med et lystfartøj), C-35/20, EU:C:2021:813, præmis 85).
- 64 I denne henseende fremgår det af den nationale lovgivning, som den forelæggende ret har henvist til, at kvalificeringen som »kriseramte virksomheder« i henhold til de krav, der er fastsat i denne lovgivning med henblik på udvælgelsesproceduren, alene skal ske på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i den seneste endelige årsrapport, der er stillet til rådighed for offentligheden, eller, hvis tilbudsgiveren fremlægger en foreløbig aktivitetsrapport godkendt af en autoriseret revisor, henset til de oplysninger, der er indeholdt i sidstnævnte rapport. Hvis tilbudsgiveren henviser til offentligt tilgængelige oplysninger, og de omhandler en forhøjelse af den vedtægtsmæssige kapital efter den seneste endelige årsrapport, tages der hensyn til disse oplysninger, der er fremlagt sammen med en foreløbig aktivitetsrapport, der er godkendt af en autoriseret revisor.

- 65 Eftersom et selskab for det første principielt kan få udarbejdet en aktivitetsrapport af en autoriseret revisor til enhver tid, uden at dette for selskabet udgør så uforholdsmæssige omkostninger, at et sådant krav i praksis vil gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for et selskab, der var »kriseramte« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, da selskabets seneste endelige årsrapport blev udarbejdet, at godtgøre, at det ikke længere er tilfældet, kan sådanne regler principielt ikke anses for at være i strid med effektivitetsprincippet.
- 66 Hvad dernæst angår overholdelsen af ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet fremgår det ikke af sagsakterne, at den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt de i hovedsagen omhandlede krav er blevet behørigt offentliggjort, eller om de finder anvendelse uden forskel.
- 67 Hvad endelig angår proportionalitetsprincippet bemærkes, at henset til de krav, der er forbundet med udarbejdelsen af årsrapporter, som bidrager til pålideligheden af de oplysninger, der fremgår heraf, samt de garantier, som en autoriseret revisors godkendelse af en foreløbig aktivitetsrapport giver, synes den omstændighed, at en forvaltningsmyndighed pålægges udelukkende at basere sig på disse typer dokumenter, ikke at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at efterprøve betingelsen i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014.
- 68 Under disse omstændigheder er EU-retten principielt ikke til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede kræver, at en forvaltningsmyndighed vurderer en virksomheds økonomiske situation alene i forhold til de oplysninger, der er indeholdt i det tilbudsgivende selskabs sidste endelige årsrapport, der er stillet til rådighed for offentligheden, samt i givet fald i en foreløbig aktivitetsrapport, som er godkendt af en autoriseret revisor, for så vidt som denne aktivitetsrapport er blevet fremlagt for denne myndighed, medmindre det viser sig, at disse krav ikke overholder ækvivalensprincippet, hvilket det tilkommer den nævnte myndighed at fastlægge.
- 69 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013 skal fortolkes således, at den kompetente forvaltningsmyndighed med henblik på at afgøre, om en tilbudsgiver skal anses for ikke at være »kriseramte« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, kun skal tage hensyn til de beviser, der er i overensstemmelse med de krav, der blev fastsat i forbindelse med udarbejdelsen af proceduren for udvælgelse af projekterne, forudsat at disse krav er i overensstemmelse med effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet og med de almindelige EU-retlige principper, såsom navnlig ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Det tredje spørgsmål

- 70 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 125, stk. 3, i forordning nr. 1303/2013 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet, som denne bestemmelse henviser til, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter forslag til projekter ikke kan gøres til genstand for en præcisering, efter at de er indgivet.
- 71 Det skal indledningsvis bemærkes, at den forelæggende ret ikke har præciseret, om den, når den i formuleringen af sit spørgsmål henviser til indgivelsen af projekter, henviser til den frist for indgivelse af forslag til projekter, der er fastsat i national ret, eller den dato, hvor den pågældende tilbudsgivers forslag til projekt blev indgivet. Det fremgår imidlertid af sagsakterne, at Zinātnes parks i hovedsagen indleverede sine sagsakter inden for den i national ret fastsatte frist for indgivelse af forslag til projekter. Det synes derfor ikke nødvendigt at undersøge spørgsmålet om,

hvorvidt EU-retten forpligter medlemsstaterne til at give tilbudsgiverne mulighed for at foretage præciseringer efter indgivelsen af deres forslag til projekt, men inden udløbet af fristen for indgivelse. Dette spørgsmål opstår derimod for så vidt angår præciseringer, der kan foretages efter denne frist.

- 72 Det skal dernæst bemærkes, at artikel 125, stk. 3, litra d), i forordning nr. 1303/2013 begrænser sig til at nævne, at den kompetente forvaltningsmyndighed skal sikre sig, at hver modtager af støtte fra EFRU har administrativ, finansiel og operationel kapacitet til at opfylde støttebetingelserne for hver operation, inden hver enkelt operation godkendes, uden at præcisere, på hvilket tidspunkt denne kapacitet skal vurderes, eller på hvilket tidspunkt tilbudsgiverne skal give denne myndighed de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere den nævnte kapacitet.
- 73 Eftersom EU-retten ikke fastsætter nogen frist for at forsyne forvaltningsmyndighederne med de nødvendige beviser, tilkommer det medlemsstaterne at træffe afgørelse herom inden for de grænser, der følger af effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet, samt i kraft af den forpligtelse, der påhviler enhver forvaltningsmyndighed, til nøje at påse overholdelsen af de almindelige retsprincipper, herunder ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, der er nævnt i artikel 125, stk. 3, i forordning nr. 1303/2013, samt proportionalitetsprincippet.
- 74 Hvad navnlig angår gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet bemærkes, at når en medlemsstat har fastsat en frist for tilbudsgiverne med henblik på at supplere deres sagsakter, pålægger disse principper forvaltningsmyndighederne at udelukke ethvert projektforslag fra udvælgelsesproceduren, som ikke har været ledsaget af de nødvendige oplysninger på denne dato (jf. analogt dom af 6.11.2014, *Cartiera dell'Adda*, C-42/13, EU:C:2014:2345, præmis 42, og af 2.6.2016, *Pizzo*, C-27/15, EU:C:2016:404, præmis 42-44).
- 75 I hovedsagen fremgår det af de oplysninger, som den forelæggende ret har fremlagt, at den pågældende medlemsstat, selv om den er af den opfattelse, at betingelsen i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013 skal vurderes på tidspunktet for godkendelsen af forslaget til projekter, har valgt at forbyde disse tilbudsgivere at supplere deres sagsakter, før fristen for indgivelse af de nævnte projektforslag er udløbet.
- 76 Henset til, at de nationale forvaltningsmyndigheder har brug for den nødvendige tid til at behandle sagen (jf. i denne retning analogt dom af 10.2.1998, *Tyskland mod Kommissionen*, C-263/95, EU:C:1998:47, præmis 31, og af 25.3.2010, *Kommissionen mod Spanien*, C-392/08, EU:C:2010:164, præmis 21), kan det imidlertid ikke foreholdes denne medlemsstat, at den fastsatte en frist for tilbudsgiverne til at meddele alle de nødvendige oplysninger til den kompetente forvaltningsmyndighed, der lå forud for datoen for godkendelsen af forslagene til projekter.
- 77 Som generaladvokaten i det væsentlige har fremhævet i punkt 80 i forslaget til afgørelse, ville den kompetente forvaltningsmyndighed, hvis tilbudsgiverne havde mulighed for at supplere deres sag efter udløbet af fristen for indgivelse af forslag til projekter, kunne blive nødt til gentagne gange at foretage en fornyet gennemgang af de samme sagsakter, bl.a. med risiko for, at datoen for godkendelse af de nævnte forslag skulle udskydes, hvilket ville bringe finansieringsprogrammernes formål i fare, eller medføre, at ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet ikke længere blev overholdt. En sådan mulighed kan ligeledes medføre meromkostninger for den kompetente forvaltningsmyndighed, som en medlemsstat med rette kan ønske ikke at skulle bære i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik.

- 78 Det må derfor fastslås, at en medlemsstat kan beslutte, at tilbudsgiverne ikke er berettigede til at supplere deres sagsakter, der ligger forud for fristen for indgivelse af forslag til projekter, selv om den nationale lovgivning fastsætter, at betingelsen fastsat i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1301/2013 skal vurderes på et senere tidspunkt.
- 79 I overensstemmelse med ækvivalensprincippet er det nødvendigt i national ret at identificere de procedurer, der, henset til deres genstand, baggrund og væsentligste elementer, er sammenlignelige med den procedure, der er fastsat for at modtage EFRU-støtte, og at sikre sig, at disse procedurer ikke er gunstigere end den i hovedsagen omhandlede ved at gøre det muligt for tilbudsgiverne at supplere deres sagsakter efter udløbet af fristen for indgivelse af forslag til projekter (jf. analogt dom af 26.9.2018, X mod Belastingdienst/Toeslagen (Opsættende virkning af appelsager), C-175/17, EU:C:2018:776, præmis 42-44).
- 80 Henset til ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 125, stk. 3, i forordning nr. 1303/2013 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet, som denne bestemmelse henviser til, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter forslag til projekter ikke kan gøres til genstand for en præcisering efter udløbet af fristen for indgivelse af de nævnte projekter. I overensstemmelse med ækvivalensprincippet skal den omstændighed, at tilbudsgiverne ikke har mulighed for at supplere deres sagsakter efter udløbet af fristen for indgivelse af forslagene til projekter, imidlertid vedrøre alle de procedurer, der i givet fald kan anses for sammenlignelige, henset til deres genstand, baggrund og væsentlige elementer, med den procedure, der er fastsat for at modtage støtte fra EFRU.

Sagsomkostninger

- 81 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 2, nr. 18), litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107 [TEUF] og 108 [TEUF] skal fortolkes således, at udtrykket »selskabets tegnede kapital« med henblik på at afgøre, om et selskab er »kriseramt« i denne bestemmelses forstand, skal forstås således, at det henviser til samtlige indskud, som et selskabs nuværende eller fremtidige aktionærer har foretaget eller uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage.**
- 2) Artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 skal fortolkes således, at den kompetente forvaltningsmyndighed med henblik på at afgøre, om en tilbudsgiver skal anses for ikke at være »kriseramt« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, kun skal tage hensyn til de beviser, der er i overensstemmelse med de krav, der blev fastsat i forbindelse med udarbejdelsen af proceduren for udvælgelse af projekterne, forudsat at**

disse krav er i overensstemmelse med effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet og med de almindelige EU-retlige principper, såsom navnlig ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

- 3) Artikel 125, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet, som denne bestemmelse henviser til, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter forslag til projekter ikke kan gøres til genstand for en præcisering efter udløbet af fristen for indgivelse af de nævnte projekter. I overensstemmelse med ækvivalensprincippet skal den omstændighed, at tilbudsgiverne ikke har mulighed for at supplere deres sagsakter efter udløbet af fristen for indgivelse af forslagene til projekter, imidlertid vedrøre alle de procedurer, der i givet fald kan anses for sammenlignelige, henset til deres genstand, baggrund og væsentlige elementer, med den procedure, der er fastsat for at modtage støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

Underskrifter